

Abstrakt

Cílem diplomové práce je klasifikovat podobu panství a vlády v ší'itském politickém myšlení, jejich vývoj i schopnost obstát v politické praxi. Především si všímám způsobu chápání politické moci a jejího kardinálního spojení s osobou imáma, jež představuje světského i náboženského vůdce komunity.

K popisu výše uvedených problémů využívám realitu prvotního islámu včetně ší'itské argumentace pro rozpad muslimské ummy, dále důvody, které vedly k mnohonásobnému štěpení ší'ismu včetně analýzy konkrétních příkladů (Dvanáctníci, Ismā'īla, Hašašíní, Alawí, Duryz, moderní Íránská islámská republika) a konečně deskripci zásadní reformulace panství a vztahu komunity k němu provedené ajatollāhem Chomejnīm. Právě od jeho politického konceptu Wilājat al-faqīh odvíjím i analýzu modernizačních procesů v ší'itském politickém myšlení vedených za tím účelem, aby bylo stále aktuální, ale neodchýlilo se od zjeveného.

Moji snahou je proto analyzovat, zda Wilājat al-faqīh lze ještě chápat jako návrat ke kořenům ší'ismu či zda jde o novou kvalitu, která buď sakrální a moderně profánní propojí, nebo naopak trvale oddělí.